

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazeta eșe de 2 ori: Mercuria și Duminec'a, Fôia, candu concedu ajutoriele. — Pretulu: pe 1 anu 10 fl. pe 1/4 3 fl. v. a. Tieriesterne 16 fl. v. a. pe unu anu sêu 3 galbini mon. sunatôria.

Brasiovu 27/15 Maiu 1868.

Se prenumera la postele c. r., și pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de ficare publicare.

MONARCHIA AUSTRIACA Transilvani'a.

Brasiovu. Nu mai sciu cum au chiamatu pre acelu legistu, carele a datu legei definitiunea: Lex est tacita consensus civium. (Legea este invoiel'a pe tacute a cetatieniloru.) Se pare ca invoiel'a de a serba romanii transilvani aniversari'a dilei din 3/15 Maiu, adica diu'a deshiderei adunarei celei mari nationale din Maiu an. 1848 și a prochiamaiei sale de natiune politica ajunse a fi generale, pentruca acêta datina se intinde pre anu ce merge și prinde radeicine totu mai afunde. Mai nainte acea aniversaria era pastrata și serbata aprôpe numai in Blasiu. Comunele și mei alesu intieleginti a convingunduse succesive totu mai multu despre nemarginit'a importantia a disei aniversarie au inceputu a o introduce prin mai multe tienuturi, pana candu estimpu acea serbare luâ o dimensiune straordinaria. Atatu din scirile culesse dupa foile nôstre romanesce, oatu și din ale nôstre private vedemu, ca estimpu 3/15 s'a serbatu nu numai acî in patria și anume la Sibiuu cu comunele vecine*), la Clusiu cu solenitate și concursu mare de publicu, la Turd'a, la Gherl'a, la Nasedu cu entusiasmu insufletitoriu de totu respectulu, ci toema și la Bud'a-Pest'a**). Corespondentiele ce avem ne asigura preste totu, ca purtarea romaniloru la tôte acelea adunari a fostu intocma pre atatu de insufletitoriu, pre catu și demna. In Transilvani'a este datina vechia de a politisa la orice ocazioni candu se aduna mai multi ômeni la unu locu. Sciti inse ca romanii astadata mai nicairi nu au politisatu? Tacita consensus civium: ei toti isi conosciu program'a loro, prin urmare era de prisosu a o mai ilustra petotudenea. Unu Dumnediou, unu monarchu, autonomi'a patriei ei a natiunei, limb'a nationala in rangulu ce i se cuvine ei in acestu mare Principatu și pe carele i l'a datu diet'a din anulu 1863/4. Eca vointi'a unanimă manifestata din tôte partile tieriei. —

Pronunciamentu.

Intieleginti'a romana, adunata spre a serba aniversari'a dilei de 3/15 Maiu, celei atatu de memorabili in analele natiunei romane, petrunsa de insemnatatea dilei, dupa terminarea serbarei a aflatu cu oale a se aduna intru una unire și intre marginile legei a desouta atatu asupra situatiunei politice presente, in care, in contra voliei sale, se vede aruncata pre sene și natiunea romana, — catu și cã cetatiani oredintiosi augseu monarchu și Mare Principe, și si tieriei, asupra medialorulu, ce le considera a fi singure corespondietoria spre delatua: area nemultiamiriloru interne, ce domnescu in natiunea romana din Transilvani'a, și se manifesta pre tôte diu'a, din tôte anghirile tieriei.

Deci preinsciantandu lucrulu la locul competentu, s'a intrunitu, spre scopulu preamentitu.

Intrunirea formata in modulu acest'a, dupa desbatere, precum o cereâ momentulu obiectului, face urmatorulu

PRONUNCIAMENTU:

Considerandu nemultiamirea generale, considerandu pericolulu prea invederatu, in care a junse natiunea romana, limb'a și confesiunile ei, prin starea presente a lucrurilor și nemultiamirea provenitoria de aci;

considerandu, ca acest'a din urma nu se

pôte delaturâ, decatu puseaduse in viêtia principale de egalitate, atatu nationale oatu și confesiunale;

din detorintia catra patri'a și natiunea nôstra, cari suntu aruncate pre marginea unui abisu, și nu se potu mantui, decatu prin multiamirea justeloru pretensiuni ale natiunei nôstre, carea face majoritatea precumpanitoria a locuitoriloru Transilvaniei, dechiaramu a remanê neclatiti pre langa principale și pretensiunile prochiamate serbatoresce de natiunea romana in adunarea generale și legale dela 3/15 Maiu 1848.

Era in specie:

1. Ne pronunciamu pentru autonomi'a Transilvaniei, pre basea diplomei Leopoldine și a sanctiunei pragmatice, cu atatu mai vertosu, ca si autonomi'a tieriloru croato slavone e recunoscuta, de si relatiunea acelor'a catra Ungari'a a fostu cu totul diferita de a Transilvaniei.

2. Ne pronunciamu pentru reactivarea artieliloru de lege, adusi in diet'a dela Sibiuu 1863/4 prin ambii factorii competenti ai legislatiunei, sanctiunati de Maiestate, publicati și pusi in viêtia, prin cari artielii natiunea romana s'a inarticulatu cã natiune ragnicolaria, limb'a și confesiunile ei s'au garantatu.

3. Ne pronunciamu pentru redeschiderea dietei transilvane, pre basea unei adeverate representatiuni poporali, dupa dreptu și cuvenentia, in sensulu votulu datu de minoritatea romana la diet'a feudala din Clusiu anulu 1865. Ca noi, diet'a pestana nu o potemu considerâ indreptatita a face legi valide pentru Transilvani'a, nici pre transilvanii, ce pôte voru fi siedindu intr'ens'a, de reprezentanti legali ai tieriei nôstre.

Fiinduca intru impregiarile presenti, nu ni-a remasu altu terenu pentru a castigâ incuvenientiare și valôre convictiuniloru nôstre politice, ne restringemu la descoperirea loro pre celea publicitatei, cã celu pociu estu modu se ne plinimu detorintia de cetatiani, nesuindu totu odata a face si unu servitiu regimului prin desoperirea franca a nemultiamirii provenitorie din purcederea densulu intru afacerile Transilvaniei. —

Blasiu 3/15 Maiu 1868.

(Urmêza suscrierile.)

Blasiu in 19 Maiu 1868.

Diu'a de 15/3 Maiu s'a serbatu și in estu anu cu solenitatea indatinata și corespondietoria memoriei acelei dile din an. 1848, mare pentru toti romanii ardeleni. Unu publicu frumosu participâ la acêta solenitate, și furamu din mai multe parti afidati, ca, dēca timpulu in dilele precedenti erâ mai favoritoriu, concursulu publiculu de din afara vrea se fia fôrte insemnatu, era amentirea acelei dile serbata cu unu cultu cã nici candu altadata.

Noi cesti de pre aici sentîmu, trebue se marturisimu, mare multiamire, oandu aflamu cumca romanii de preste totu locul din patri'a nôstra se interesēza intr'atata de serbarea acetei dile, in care s'au pronunciatu cele mai mari principia umanitari, cele mai salutaria pentru natiunea romana, cele mai consolidatoria de domni'a familiei Habsburgice in partea orientala a imperiului și mai cuveniente cu interesele tuturor natiuniloru conlocuitorie. Ba tenerimea studiôsa, spre a dâ expresiune acetei multiamiri pentru ineresarea publiculu de acêta serbare, se pregati de buna ôra a'lu surprinde cu unu concertu in music'a vocale și instru-

mentale, precum și in rostirea a catorva operate din poesi'a romana de caracteru nationale, alu carui venitu modestu erâ destinat pentru societatea de lectura a acetei junimi. Ne pare fôrte reu, ca publiculu cu propusu de a se presentâ pre sêr'a de 14 Maiu din caus'a aratata nu potû participâ in mai mare numero la acestu concertu, pentru de a fi potutu apretieâ dupa cuvenentia prog.esulu, ce ea l'a facutu in acesti rami și artei frumose, și de a se fi entusiasmatu de interesulu, ce acêta tenerime l'u arata pentru totu ce este bonu, frumosu și nationale. Dupa parerea nôstra tôte piesele reproduse prin music'a vocale și instrumentale, cum și cele roștite cu multu spiritu, au fostu bine alese și asia de bine cosecutate, incatu publiculu, ce representâ tôte nationalitatele, la inceputu fû surprinsu și la esire preste asteptare multumitu.

In presêr'a de 15/3 Maiu inainte de concertu, care se incepû cam dupa 9 ôre, tôte piati'a și tôte stratele opidului se iluminara. La gimnasiu, de unde tenerimea studiôsa plecâ in ordinea cea mai frumôsa intre cantari nationali, cu unu conductu de facile, se aflau trei transparente pompôse cu diverse inscriptiuni, ce reprezentau colorile nationali. Conductulu dupa ce inoungiorâ piati'a se opri inaintea foisorului catedralei, de unde unu teneru adresâ catra publiculu aduratu in mare numero o cuventare bine alêsa despre sôrtea natiunei romane inainte de anulu 1848, despre nevoile, cu cari avû de a se luptâ, precum și despre presêr'a dilei din acelu anu, in carea avea sa se proclame mantuirea natiunei romane. Cu carea fininduse și conductulu, publiculu plecâ catra sal'a de concertu, dupa carele pre la 11 se finira cele destinate pentru acea sêra.

Dupa o liniste a noptiei resari sôrele dilei de 15 Maiu mai seninu decatu in dilele precedente „cum populi vultu conveniente die.“ Desu de deminētia se incepura pregatiri pentru serbarea cultulu divinû desuptu pe 7 ôre deminētia, pentru esirea in campulu libertatiei, și a maiialului studentiloru determinatu totu pre acêta di atatu pentru adaugerea solenitatiei, catu și pentru o mai mare multiamire a publiculu participatoriu la serbare. Tôte urmēza in ordinea sa.

Cultulu divinû, la care pre langa tenerimea dela institutele de inveiamentu din locu, asistâ unu publicu numerosu, se celebrâ in biseric'a catedrala de catra corulu profesoralu in frunte cu d. can. G. Mihali. Dupa finirea cultulu divinû d. N. Begnescu intonâ „Destêptate Romane!“ cu acelu focu, cu care l'u intonâ și in 15/3 Maiu 1848. Apoi urmâ esirea in campulu libertatiei, unde, dupa santirea apei și stropirea acestui pratu și a unei petre umilite de forma cilindrica, ce suplinesce in acestu locu unu monumentu stralucitu, cu a carui redicare intru eternisarea memoriei acelei dile, și a fapteloru complinite in acestu locu, este datorita natiunea romana, unu teneru de VIII-a clase, sub umbr'a mai multorcu standarte nationali, roști una cuventare acomodata dilei și loculu. Elu fece o reprivere preste faptele indeplinite inainte de ast'a cu dōua diecenia in pratulu Ternavei mari, și aratâ datorintiele fiacarui romanu luate asupra si prin juramentulu, ce l'au facutu totu atunci in acestu locu. In fine, dupa ce se feceru voturi augustulu imperatu, și unoru barbatu mai eminenti ai natiunei, solidi in caracterulu nationalu, resoluti in apararea drepturiloru nationali, și consecenti principiiloru de dreptate, egalitate și fratietate in lucrurile loro, se intonâ era imnulu nationale, și pre la 10 se re'ntôrsera. S'a fipsatu ôr'a a 11 a pentru plecare la maialu in padurea Nisc'a din susu de campulu libertatiei.

Una dorintia se manifestēza, și ea se face a tuturor. Intieleginti'a de din afara doresce,

*) „Telegrafulu romanu“.

**) „Federatiunea“ Nr. 71.

că, după trecerea a douăzeci ani de la juramentul solemn făcut spre a lupta în tot timpul cu statornicia pentru tron, patrie, națiune și drepturi naționale; de a fi amici amicilor, și inimici inamicilor — acestora, se se ținea o conferință, în care, pentru de a improspeta memoria trecutului de 20, ani se se face o revizuire peste toate luptele naționale de atunci și până acum, despre tot ce amu castigat prin conduită noastră totdeauna fidelă tronului, și despre ce amu pierdut; cătu de sinceri amu fost în decursul acestui timpu acelui mare act (juramentului) depus înaintea lui Dumnezeu, și în fine în ce pusețiune ne aflăm astăzi după toate câte s'au petrecut. Dorința celor de din afara se întalnesc cu a noastră. Asia fa conduse mai înainte de scire derogatorie politice despre ținerea unei conferințe în cauze naționale, cu consensul aceleia conferinței se intrănesc pre la 11 ore.

După ce conferința se constituie, un membru alu ei luându cuvânt, începe a face o expunere precisă a datorințelor fiicarui romanu, încatu se ținea de familia cea mare a națiunii — a datorințelor în împregiurări bune și mai grele, precum sunt și cele prezente, cari datorințe toate le afla a fi pentru activitate, care se fia conformă cu atari împregiurări și nici decatu prejudiciosa intereselor naționale și drepturilor castigate. Vorbitorul afirma, cumca barbarii inteligenți ai națiunii și implinere cu această datorie, indegetă înse unu timpu, de cando, doare! unii barbati respectabili ai națiunii se par a și implini această misiune, ci pre cali divergenți, nu că și în trecut, și uneori chiaru contrarie principiloru statorite înainte de astă cu dăna diocenii, încatu la ori ce se face în cauză națională purcedu arbitraru, și după ori ce alte principia, numai după cele de interesu comunu alu națiunii și alu patriei mai rar. De unde apoi de sene urmăza, ca cauză națională stagnăza, și ce e mai reu, ca este trasa și împinsa după cum le vine mai bine unora singurateci, și după cum postese interesulu loru privatu. Recunoșce dăra a fi timpulu supremu de a ne vedea de trebuințele noastre, și propune că conferința se binevoiescă a provoca pre unii dintre membrii mai competenți a face o descriere mai exactă despre starea prezente a cauzei naționale, și a indegetă cari ar' fi pasii de a se face în venitorulu celu mai de aproape în această cauza.

Unu veteranu alu națiunii astfelu poștitu a satisfăce acestei dorințe, ce se arată că a înțegei conferințe, primindu acesta sarcina, că unulu, care a luat parte la cele determinate în 48 pre campulu libertății, după ce memoréza, cu este iluzioni frumoșe despre venitorulu națiunii s'au despartitu atunci toti romanii de loculu adonareii, cari toate după aceea remasera nerealizate. Mai de parte, ce amu castigat mai tardiu în dietă dela Sibiu 1863 și 64 și cumca acele drepturi, subscrise și confirmate de însuși Domnitorulu, prin o trasura de condei le veduram restornate; și în fine după ce face o expunere a stărei politice de acum a națiunii romane și a relațiilor cu totulu alterate ale Transilvaniei, dechiară ca acum ar' fi timpulu, în care, dându mană cu totii în unire și în înțelegere cordiale, cari trebuie se fia și se trăieacă între frații de unu sange, se se începa înca odata pasii pentru restituirea drepturilor castigate în dietă din Sibiu la anii 1863/4, precum și pentru redeschiderea dietei transilvane pre basea unei legi de o reprezentare drepta și conveniente dreptului de naționalitate romane castigate în dietă mai susu memoata. În această dietă apoi pre langa alte afaceri importante și de interesu pentru patria s'ar pota a se desbata și chestiunea uniunii, carea uniune pre orice alta cale s'ar face, ori s'ar pretende a fi fapta completă, nu se pota consideră că efectuită în modu legalu și cu învoirea și a națiunii romane.

Conferința consimte cu această declarațiune și o aprobă.

De ora ce înse atari pasi ar' fi de a se face de către națiunea întreaga prin ai sei reprezentanți, se nasce întrebarea, ca ce ar' cadé totuși și în resortulu acestei conferințe. După o discuțiune mai îndelungată în fine toti membrii se dechiară, ca nefiindu altu pasiu cu potentia, conferința se face unu pronunțamentu cu privire la cele trei chestiuni vitale din motivulu mai cu sēma, cu toate câte s'au disu și scriu până aci prin diarele publice le-amu vedutu, ca s'au consideratu numai de opi-

niuni ale unora romani, cari au primitu și numiri de ultraisti s. a. și nici decatu de o voce comună din cate unu ținutu ore care. De unde apoi urmă, ca și însuși regimulu în reformele sale purcese fara a pune multu pondu pre manifestările de prin diarias. Conferința cogeta prin astfelu de pronunțamente a se face unu servitiu și însuși regimulu, aflandu acela pre această cale mai cu încredințare adevărată opinione în prezente a romanilor din diverse ținuturi, și pre urma a națiunii întregi.

O alta întrebare veni la midilocu și mai grea și adică, unde se se tramita acestu pronunțamentu? Aici se incinge o disputa mare și interesantă, și în urmă tuturor consideratiunilor serioșe, se statorî: că acestu pronunțamentu se se publice în diarele publice, de ora ce acesta cale se afla destulu de apta pentru de a pota veni la cunoștința pretinsa de conferința. De aceea elu se și acelu aici spre publicare. (v. susu.) Cu această membrii conferinței se deparța exprimendu unii altora dorința de a se face asemenea declarațiuni din toate partile, pentru a pune odata érași în o mișcare normale cauză națională.

După despartire dela unu lucru seriosu vine, că se ne într'unim mai tardiu la o petrecere placută, la maialulu tenerimeii studiôse. Petrecerea a fostu foarte joviale și cordiale, și afara de tenerimea studiôsa, mai participă și unu publicu însemnatu de ambe secșele fara distingere de naționalitate. Numai cerulu o intrerupse de vreo două ori pre puține minute. Totu ce amu pota dice despre această petrecere este, ca tenerimea și aici soiū în astu modu a cuprinde și traisă pe ospetii sei, încatu de ou séra totise departara veseli și multumiti. — m. n.

Totu fragmente.

(A se vedea Nr. 35.)

Mai. Sa împératulu Austriei sancționă cele trei legi confesionale, decretate de parlamentu și sfarmatôrie de partile cele mai periculoșe ale concordatului.

Cuviosii sa parintele Dr. Grinzel, canonicu rom. catolicu din Leitmeritz se scôla asupra aceluor parti din concordatu, pe care se întemeiează celu mai periculosu absolutismu injositoriu de omenime. Cătu preasuntiti arhierii ilu afurisescu. Ci

Pre cando preasa, sale se credea óresionu odichniti din partea clerului, éca se scôla teologulu de renume mare parintele Teodoru Stumpf și în diertatiunea sa publicata la Bononia demustă și dechiară, atatu cumca timpulu concordatelor a trecut de multu, cătu și ca este o umilire foarte mare pentru biserică rom. catolică, déca ea se vede constrinsa a lua refugiu la concordate de natură celui austriacu, pentru că se se mai pota sustiené *).

În „Federatiune“ se incinse una polemă teologică între unu blasianu și unu ultramontenu din Oradea mare. În Nrii 69 și 70 blasianulu m. m. sémana foarte, ca ar' avea poșta mare de a tramite pe jesuitii de modă nouă pe urmă jesuitiloru exterminati de Ganganelli și de Iosifu II., cum și pe oalea ce trebuî se apuce din Blasiu celu din urma jesuitu de frică episcopulu Grigorie Maioru totu în acele timpuri. Bine bine, despotismulu carele vrea se umilésca și se injosésca pe cleru, éra anume pe protopopi se'i face de argati și sei platiti cu simbrîora de gratia că și lacăii de pe capra, se i se dă chiotu din toate partile. Afara ou elu, atatu din biserică apuséna cata și din cea resariténa, se nu mai ținea pe cleru și poporu în orbă și sclavă.

Cu aceeași ocaziune m. m. ne spuse, ca „Gazetă“, ar' fi oprita și în Oradea, pentru că clericii romani crescuti în seminarulu ungurescu se nu o pota citi. Curioșă féra pota fio Gazeta, pe care unu arhieru pravoslavnicu o afurisecă că jesuitică, éra altu arhieru jesuitu o afurisecă că pravoslavnică. Se pota ore, că unu condei ce turbura pe unu pravoslavnicu, totu din această cauza se turbare și pre unu jesuitu?

Pre cando scriemu acestea, éca ne pica aici o epistolă dela Oradea adresată bulgariloru din Bulgariă și indemnătoria că se se unésca cu Romă. Nu se pota crede ou catu umoru s'ă cititu acea nefeicită încercare în cercurile de aici. Se pare ou unii ómeni pre la

*) Bonner theologisches Blatt.

Oradea mēru de vrîtu și asia ne avēdu ce luora, se jóca cu condeiu. Cata nebania în capulu unora de a mai voi se face în secolulu alu 19 lea proseliti prin dogme în favórea despotismulu ultramontanu! Dăra orbi suntu ei, nu vedu ore, ca creditulu ultramontaniloru este înmormentatu că și alu fanarițiloru pentru toti vecii? Poporulu carele sta sub conducerea ultramontaniloru geme în nesciintă cea mai grósa, barbaria și brutalitatea este sórtea sa. După toate datele statistice cei mai mari criminali esu din acelea provincii, unde sunt ei domnitóri. Au nu vi s'ă probatu acestu adevéru de mii de ori mai aleu prin publicitatea Vienei? Vi s'ă mai spusu și deadreptulu cu omenia buna de dice ani încóce mai de multe ori ca, clerulu gr. resariténu și mai anume celu romanescu din Romaniă țiene ună cumca: Ultramontanismulu este încarnatiunea absolutismulu și focolariulu tuturor absolutismeloru mirenesci, care mai aleu de trei sute ani încóce fara aliantia celoia aru fi trebuitu se cadia peste totu. De aceea același cleru nu vrea se audia de elu. De alta parte ei suntu convinsi, ca comuniunea națională și de cultură cu popórale romane se pota întretiené și se țiene deja foarte bine pre alte cali și prin alte midilóce, fara nici unu felu de întervenire a ultramontanismulu.

Deci apostolulu oradanu în locu se amble a scupa pe bulgari de greci, se védia mai virtosú că se apere pe romanii din diecesă Oradei de maghiarisare totală, déca este romanu, éra déca nu este romanu, se arunce mască și se se arate precum este. —

— Parintele Sebastianu Brunner, cunoscutulu redactoriu ultramontanu alu unei foi bisericesci mi se apucă estimpu și publică ună collectione de documente istorice din timpulu Mariei Teresiei și alu lui Iosifu II. Documentele suntu culesse mai totu din arhivele statulu. Scopulu acelei publicatiuni este, a rusina pe acea parte a clerulu, carea nu merge cu jesuitii, ci se țiene de minunată măsima:

Biserica libera în statu liberu. Par. Brunner dete cartiei sale ună titlă foarte bajocurósa, adică: Argatii teologi la curtea lui Iosifu II. *) Acea carte se citește în Cislaithaniă cu mare interesu. Cititorulu va afla între altele multe și descrierea pre interesanteloru intrige de mai multi ani țesute și întinse de cardinulu Graf Franz zu Herzan et Harras, carele în acei ani se află în calitate de ambasadoru austriacu la Romă, în ale carui mani era pe atunci pusa și — sórtea romaniloru. Despre acelu grafu și arhieru cecho-nemtu scrie împératulu Iosifu către fratele seu Leopoldu de dato 31 Aug. 1780, că se se ferésca de elu, pentru că: „il est un fripon et un fourbe de la première classe“. —

UNGARIĂ. Pestă 20 Maiu. Maghiarii din Romaniă petitionara la dietă din Pestă, că se midicésce pentru maghiarii din Bucuresci o organizatiune mai corespondietoria în consulatulu austriacu după principulu de paritate, ca acum numai unu individuu se află, care scie unguresce și totuși ei suntu 60 000 suditi austriaci, din cari 5/6 suntu totu maghiari. Asta petitiune se presentă de presiedintele în sedintiă din 14 Maiu spre sciintia dietei. —

— Min. de finanție tramise cercularie pe la toate jurisdicțiunile, cumca din cauză abuziloru aflate nu se voru mai cumpera cai de remonta pentru urmata dela liferanti concesionati, ci deadreptulu numai dela proprietarii stavelor și crescatori de caii, și provóca pe jurisdicțiuni, că în restimpu — de 30 zile — se ooscria toti cai aflatori în stave private și pe la proprietari, că în casu de lipsă — se se pota reflecta la cumpararea cailor pentru armata. —

— În Croatiă alta demostriatiune națională la monumentulu lui Jellacic, cu conuni și flamure nenumerate în 19 Maiu. —

Cuventarea Ecs. Sa par. metropolitu
Andrei br. de Slaguna
în 16 Maiu, în tablă magnatiloru.
„Escelentiă Vóstra, dle presiedinte! Ma-

*) Die theologische Dienerschaft am Hofe Joseph's II. Wien 1868 bei Braumüller.

riti magnati! Poporul evreeu, după ce a fost suferit atatea patimi și fii eliberat, a strigat și a spus: Milă și adevărul s'au întem-pinat, dreptatea și pacea s'au sarutată!

Mariti magnati! În astfel de situație me află și eu. Înaintea mea se află un proiect de lege, carele regulă și îmbunătățește, pe cale constituțională, afacerile bisericești în toate provinciile, cari se țin de corón'a St. Ștefanu. Me rog să fie escusat, deca eu, în urm'a pusețiunei mele, fara de a me provoca la date istorice, mi permită a observá, ca noi romanii, cari ne ținem de biseric'a gr. orientala, în patri'a noastră propria, am fost tractati pana acum cá fii vitregi; înse multiamita lui Ddieu astadi potu se dice si eu, ca „milă și adevărul în fine se întem-pina și dreptatea și pacea se sarutá“ (aplause).

Purcediendu din acestu principiu, dechiaru în faci'a patriei întregi, ca eu me rog Tatalui nostru, carele e în ceriuri, cá se binecuvinte pre Maiestatea Sa Domnitoriulu și Regele nostru încoronatu, pentru grati'a sa, carele preinaltu s'a înduratu înca înainte cu patru ani a o documentá în fapta asia de graciosu, faci'a cu noi romanii gr. or., prin infintierea metropoliei. Pentru acest'a detorescu multiamita și recunoștință și acest'a o exprimă și on. case a deputatiloru, precum și înaltei case amagnatiloru, de ore ce purcedu dela speranti'a, ca și înalt'a casa de susu va primí proiectulu casei deputatiloru (éljen).

Lucrulu din cestiane are multe laturu (parti), și deca asi voi se atingu fiacare laturu, atunci — acest'a o marturisecu înainte — asi deveni odiosu. (S'audimu! s'audimu!) Sunt înse unele puncte foarte momentuoase și esențiale, cari fara vatamarea a însuși obiectului, și pentru aceea nu le potu tacea, pentruca arunca lumina diu întregu. Deci trebuie se le atingu aci. După parerea mea chiar și lucrulu celu mai bunu nu se arata lumii în lumina aceea, încatu se nu se afle în tr'ens'a o parte umbrósa, pentruca toate parerile depindu dela preceperea subiectiva.

Asia se întem-pia și cu parere ce privește despartirea romanilor de serbi cá un paradoxon dicendu: ce are credința comună cu naționalitatea? Aici trebuie se me rog de ertare, deca eu cá prectu, fara și cá creștinu dice, ca credința creștină pune mare valóre pre limba. Catu mai curendu vomu serbá Pogorirea Duhului santu. Și ce serbare e aceea? Nimio'alta, decatu unu documentu ca limb'a e unu vehicululu fapticu alu religiunei.

Potu eu se vorbeacu și mai frumosu decatu odinioára St. Ioane Gura de auru, ba însuși St. Ioane Gura de auru pôte vorbi, înse deca va vorbi unu poporu, carele nu'lu pricepe, gur'a lui de auru remane fara efectu (aplause și ilaritate). Despartirea noastră înse are și alte temeieri ponderóse. Si adica anteu: pana acum s'au ținutu toti gr. orientali de un'a ierarhia. Se primim acu estinderea geografica a acestei ierarhii și vomu vedea, ca teritoriulu acest'a se începea la Carpatii galitiani și se estindea pana inclusive la Dalmati'a. Acum imi iau voia a dice: ca situațiunea geografica a acestei unice metropolii documentéza ca este estraordinaria și ca afara de acest'a nu mai ecista nici o unica metropolia, carea se fia avutu o estindere cá metropolii carlovitiana: dela Carpatii galitiani pana inclusive Dalmati'a. A dóu'a: eu ținú despartirea acest'a ierarhia de totu naturala; întielegu despartirea administrativa, pentruca de o despartire dogmatica aici nu pôte fi vorb'a, re-petezu, ca afu despartirea acest'a naturala, pentruca dela Dunare în diosu pana la Dalmati'a locuiescu în unu complexu poporulu slaveanu; din contra dela Dunare în susu pana în Galiti'a, Bucovin'a și la margini în masa poporulu romanu. Eu cugetu, ca deca voim se zidim o biseric'a, se nu facem unu obiectu de arenda din tr'ens'a, ci se perseveram în adevérat'a convingere creștină, ca noi trebuie se predicam lumina, cultura și libertate, pentruca — după cum dice apostolulu Pavelu — spiritulu santu e libertatea.

Metropolii romana, asia fara — după cum s'a exprimat și sinodulu din Carlovitiu — deca se infintéza numai pre base de naționalitate, întru acest'a nimenea nu pôte se véda vre o scandala s'eu vre unu pericu'u; pentruca noi ve demu, ca în un'a și aceeași patri'a biseric'a apuséna are trei arhiepiscopii, fara cá prin acest'a se se vatame unitatea s'eu dogm'a bisericești apusene, ci aceste trei arhiepiscopii se afla în legatura bisericești între olalta.

Totu asia vedem în biseric'a reformată împartirea în superintendentii. Nu întielegu fara, pentru ce se nu póta ecista și la noi dóne metropolii avendu destui credincioși, pentruca se póta fi dóne metropolii. Mai e înse și alta împregiurare, carea e foarte momentuoasă, adica: ca ore cu putintia e, cá deca d. e. în un'a tíera sunt dóne metropolii, se póta fi acelea separate unele de altele și egalu îndreptate, în unu atatu politicu, s'eu nu?

Me rog de ertare, deca voi aduce spre ilustrarea acestei cestiane unu argumentu ex antiquitatibus eclesiasticis. În vechime însul'a Cipru s'a adusu la principatulu Antiochiei și Ciprulu a devenit o provincia a Antiochiei. Însul'a Cipru înca în vechimea cea mai mare a fost o metropolia de sine statatória, și independente de ori care metropolia, pentruca metropoliile în biseric'a noastră de a tota lumea sunt între sine independente și egalu îndreptate, ca-ci acest'a o prescriu canónele. Fara metropolitulu din Antiochi'a se nevoieá de a-si subordinași metropolii din însul'a Cipru aducendu de motivu, ca Cipru precum depinde în cele profane de Antiochi'a, asia trebuie se depinda și în cele spirituale de Antiochi'a. Tocma în același timp se ținú conciliulu ecumenicu alu treilea la anul 431.

Clerulu din Cipru au recursu la conciliulu acest'a contra metropolitulu din Antiochi'a, carele au atocatu ecistinti'a metropoliei loru. Sinodulu au pertractatu acestu recursu, și prin canonulu seu alu 8 lea, deca mi aducu aminte bine, l'au decisu într'acolu: ca metropolitulu Antiochiei n'are a se amesteca în metropolii Ciprului, nici a o apasa, s'eu a o nimici și a trece în jurisdicțiunea altui metropolitu, provocanduse acestu sinodu ecumenicu și la canónele sínódeloru de mai înainte, care randuescu, cá metropoliile între sine sunt independente și egalu îndreptate; și ca pracs'a acest'a se sustiene în întregu noastră biseric'a. — Asia cunoscu eu lucrulu în privința autonomiei și egalei îndreptatiri a metropoliilor singuratice și trebuie se marturisecu, ca dela acest'a se nu me voi abate, pentruca prin acesta a si comite o ilegalitate contra institutiiloru cardinale ale bisericești noastre

La despartirea acest'a asia fara nu pôte fi vorba de scisiune, de ore ce aici se întielege numai administratiunea, totu asia de pucinu se pôte dice, ca între noi se aru face o scisiune religiunaria. Candu ne sfatuiram la sinodulu episcopescu din Carlovitiu în an. 1864, asupra acestui obiectu, fii provocatu, se me dechiaru cum mi intipuescu eu sustinerea unitatirii religiunei noastre candu Maiestatea Sa s'aru îndurá a aplacá conclusulu sinodului episcopescu în privința infintierii metropoliei romanecoi? La acest'a amu dechiaratu, deca nu mi mai aducu bine minte, unu sinodu comunu episcopescu reprezentéza unitatea religiunei, carea trebuie se remana între noi, cu toate ca în privința afaceriloru administrative ne despartim unii de altii.

Asi s'au decisu și Maiestatea Sa pregratosu a aplacatu cá unu sinodu comunu se desbata asupra cestioniloru dogmatice sacramentale, spirituale și rituale și asupra cartiloru simbolice.

Standu astfel lucrulu, credu se potu presupune, ca pré demni membri și casei de susu se au convinsu, ca anteu infintierii metropoliei romane a urmatu pre cale legala; a dóu'a, ca acest'a pentru patria nu e periculósa și nu are de scopu o scisiune ci o îmbunătățire a ordinei bune, cá ceea ce e bunu se se sustiena asia după cum se cuvine și adica, cá poporulu credinciosu se aiba mangaiere sufletéscu, și se aiba modru și ingrigire spre acelu scopu, cá se fia gata de a aduce și sacrificiul spre acestu scopu; ca poporulu credinciosu se se convinga, ca catu folosu se întielege de sine, spiritualu și moralu, are din misocarea libera a ierarhiei sale. Dar' și pana acum s'au potutu convinge poporulu nostru despre acestu folosu spiritualu și moralu din partea ierarhiei sale, ca ei acest'a au redicatu o tipografia carea a prevediutu déjà bisericile noastre cu carti bisericești și numai în Transilvani'a mai multu de 600 scóle de ale noastre cu cartile de lipsa și toate aceste cu preturi eftine, eu de cari se potu procurá numai în timpurile cel'e bune; pre candu mai înainte chiaru și cartile bisericești, pre langa pretiurile cele mai scumpe nu se puteau procurá în patria, ci ómenii erau siliti a t'ecé în țeri straine și ale aduce de acolo. Aceste sunt totu lu-

cruri de acele, cari înainteza interesele patriei; ele înse înainteza deodata și interesele morale și religióse ale creștiloru nostri și acest'a pôte fi pentru patria numai spre bine și folosu.

Pre basa acestor'a exprimă de nou Maiestatei Sale pentru preinalt'a gratia, înaltului ministeriu și ambelor case ale legislativei omagiulu meu și recomandu proiectulu acest'a de lege înaltei Dvóstre apretieri. Aveti bunatate alu primi.“ (Aplause.)

AUSTRIA INFER. Vien'a 22 Maiu. Oficiulu „Wiener Abendpost“ da o dechiarare asupra sciriloru alarmatóre de prin diurnalele Vienei: cumca min. prusianu de rebelu ar' fi proiectatu o ordine noua de lupta pentru unu rebelu în contra Francoiei, ma ar' fi asediatu și trupe la locuri defipte, cumca Itali'a s'a aliatu cu Prusi'a în contra Francoiei și a Austriei, cumca Rusi'a si-ar' aduná trupele la graniti'a austr. și ca min. de rebelu austr. înca ar' fi luat mesurile de lipsa, cumca din partea Austriei în întielegere cu Francoi'a s'ar' fi provocatu tavatur'a cu israeliti în Romani'a cu scopu de a si generá unu pretestu cá se ocupe Romani'a și acestea scri, dice, ca au pacinu pretiu; anumitu înse, ca din partea min. austr. de rebelu nu s'au luat nici cele mai mici mesuri în contra concentrariloru trupeloru rasescu nici nu s'au ordonat.

— Sub presiedinti'a imper. se ținú în 21 consiliulu ministerialu, la care erá și ministrii ungarescu și între pertractari a fostu și legea pentru organizarea armatei. Delegatiunile se voru aduná în Sept. cá si mai înainte. Legile confesionale înca nu s'au sanționatu. —

În Boemi'a se serbá în 16 Maiu cu punerea petrei fundamentale la teatrulu nationalu cehicu, una din cele mai pompoze serbatori nationale. După ce cu vr'o 2 zile mai înainte între cehii conservativi și liberali s'a restatoritu deplina unire în toate cestionile capitale, decidendu, ca nici unii nu'și voru tramite deputatii nici la Reichsrath nici la dieta. Multe mii de persoane parte indigen parte straine slave se aflara la acesta serbatóre. Sladkovsky ținú o cuventare serbatoréscu catra vr'o 60.000 óspeti, în care descrie apesarea poporulu cehicu întonandu, ca pentru aceea, cehii totu nu voru apune, și poporulu secundá aceste vorbe. Aréta speranti'a la timpuri mai bune și la încoronarea regelui; apoi înaltia însemnatatea teatrului nationalu pentru o națiune, închialandu cu „slava“ pentru Hues și Zieka, eroii cehiloru. Barbatii cehi: Palacki, Rieger, Klaudi, c. Klam Martinitz și alții între cantece nationale fecera loviturile îndatinate cu ciocanulu. Banchetu și „Hei slovane“. Tóta Boemi'a e înflacarata de spiritulu nationalu, ca erau reprezentate toate ținuturile Boemiei sub flamure nationale. — Credința rămătescu. —

ROMANIA.

In sied. din 26 Aprile.

(Capetu.)

D. ministru de interne. Dloru, ori cine va veni în tíera și va fi de buna credința, va marturisecu cum marturisecu tíera întregu, ca n'au fostu, nu sunt și nici voru fi persecutiuni.

Acum dloru, în privința povetiloru și drumului care'lu trage unu Carpu ministrului, numai maioritatea unei camere pôte se le traga, și nu pôte nici chiaru minoritatea, și cu atatu mai pucinu o mica minoritate, dar' o singura individualitate! Credu ca nu erá nici modestu cá se vie la tribuna și în numele dlui singuru se traga drumulu guvernului, și se'i dica se faoa astfel și nu astfel. Eu voia merge conformu principiiloru cari le-amu avutu totodéun'a, conformu intereselor, cari credu casunt ale țerei, și încatu aceste vederi ale mele voru fi conforme cu ale camerei, voi stá aci; în diu'a înse candu me voi deosebi de ea, me voi duce la locul meu și voi combate cá simplu deputatu.

On. d. Carpu a spus ca va veni o di candu me va înhatá. . . .

D. Carpu. Dreptatea, nu eu.

D. ministru de interne. Adevărulu, dreptatea și me va aruncá în gunoiu. Dloru, în gunoiu nu se arunca decatu aceia cari esu din gunoiu; cari traiescu în gunoiu, aceia se întorcú ér' în gunoiu (aplause) Dloru, on. d. Carpu dice ca 'mi palmuescu trecutulu. Dlui a spus, ca 'si a parasitu trecutulu pentru ca a gasitu ca nu erá bunu, și apoi imi face o imputare ca eu mi-amu parasitu trecutulu. Adica dlui vine și

marturisesc ca trecutul meu era foarte onorabil; prin urmare acei cari era din asemenea trecut nu esu din gunoii, si nu potu se reintorca in gunoii, si dloru, voiu fi inhatiatu? Déca voiu fi inhatiatu dupa cum crede d. Carpu, de ceea ce dice ca este dreptatea; dreptatea aceea nu va fi dreptate romanésca. Nu voiu fi inhatiatu decat cum amu mai fostu de vointia strainului . . . (nu s'a mai intielesu din caus'a aplauseloru prelungite).

O voce. Asia voiesce d. Carpu.

On. d. Carpu dice ca am prigoni totu ce este bun si ca suntu gâde alu tuturor virtutilor Romaniai.

D. Carpu. Esti.

D. ministru de interne. Dloru, déca suntu gâde alu tuturor virtutilor romaniloru, atunci in mare retacire se afla tiér'a acést'a, si on. d. Carpu ar' avea dreptate se desespere de dens'a, si se întorca ochii aiurea. . . .

D. Carpu. Nu desespere si de aceea nu tacu.

D. ministru de interne. Dicu ca in mare mare retacire se afla tiér'a acést'a cá se suferu unu anu de dile unu ministru, care persecuta in numele religiei o poporatiune intréga si care lovesce tóte virtutile romane. Déca tiér'a romanésca ar' fi capabila de asemenea lasitate atunci are dreptate d. Carpu se desespere de dens'a si se întorca ochii afara, cá se'i vie ajutoriu.

D. Carpu. Si natiunea cá si individii póte se fia in momente de absintia de minte.

D. ministru de interne. Acum cestiunea este déca d. Carpu séu natiunea romana este in momente de absintia (aplause).

Se cere inchiderea discutiei.

D. A. Lahovari luandu cuventulu contra inchiderii discutiei, dice ca afara de d. Negura nimeni n'a vorbitu decatu d. ministru si d. Carpu, si prin urmare trebue se se emita si opiniunile altoru deputati.

D. D. Ghica vorbindu pentru, dice ca se ne ocupamu si de noi nu totu de jidovi. Din discutie ce s'a urmatu pana acum dsa dice, ca n'a vedutu decatu dorintia de a se tiene puterea. Inse domnulu Gheorghiu e prea june pentru a veni la putere si d. Carpu a declarat ca nu voiesce a veni la ministeriu. Afara de acést'a d. ministru, a disu ca boierii vindeau locuri la evreii: s'a insielatu d. ministru: dlui a voitu se intielga pe oicoci si vatasi de curte si loru, ca-ci boierii erau destulu de avuti pentru a nu face acést'a, si cine dice altfelu insulta memori'a parintiloru.

Se citece motiunea dlui Negura, si o alta motiune, care dice ca camer'a satisfacuta de responsulu dlui ministru, respinge acuzarile aduse de d. Carpu si trece la ordinea dilei.

D. Hurmuzachi dice, ca d. Carpu face a se perde timpul asi de pretiosu pentru camera, ce crediamentu póte avea acestu care a inventatu handele bulgare, espulsiunea poloniloru si altele; ce crediamentu póte avea acel'a ce in diariulu seu imprimatu in limb'a franceza, sustiene contra constatarii facute de procurorulu generale alu curtii de casatiune, contra marturisirei chiaru a guvernului turcu, ca soldatii sei au inecatu pe evreii dela Galati, ca acést'a fapta barbara, s'a comis de romani si de d. prefectu Lupascu.

Nu'si póte ascunde d. Carpu necasulu contra dlui St. Goleasu, pentruca n'a voitu se'lu intarésca in postulu de aginte, neasuu oare'lu face pe dlui inca june se outese a atacá pe St. Goleasu si Brateanu, pe ómenii, cari au suferitu esilu si intemitiari pentru acést'a tiéra si pentru libertate. Dlui nu soie ca persecutiunea contra jidaniloru e diu timpul dlui I. Ghica, care a declarat taiera barbiloru si perciuniloru, soptu pedépsa de a nu se primi evrei in costumulu vechiu dinaintea noii unei autoritati.

Acést'a persecutiune e o dogma a scólei lui Barnuti (nu e adeveratu). Ba adeveratu; oa-ci profesorii se aflau in capulu acestoru idei, (sgomotu; d. Negura intrerupe). Nu, nu intrerupe d. Negura, ca nu voiu vorbi cum ai vorbitu dta la Bacau, candu ai rescalatu lumea contra guvernului. Vin'a nu e a guvernului, ci a primariiloru in ce privesce datina jidaniloru de a face pascele in cusci Prin urmare tóte suntu calumnii cate se atribuecu guvernului, atatu de castra opoziitiunea din intru, catu si de „N. fr. Presse“, de la care se adapa diariulu „Tiér'a“.

D. A. Lahovari, dice ca cestiunea evreilor e o cestiune ce ecsista de multu, ca d. Carpu nu trebue se face acést'a interpelare, decat cu ocaziunea discutarii proiectulu ce s'a depusu la biurou; pentru acea numai dlui dice ca s'a isolatu de d. Carpu, si de aceea sustiene ordinea de di puru si simplu.

D. Cogalnicianu, declara ca nu va luá parte la discutie actuale, isi reserva votulu candu se va discutá cestiunea acést'a cu alta ocaziune. Se deolara pentru motiunea de trecere puru si simplu la ordinea dilei.

D. Candiano sustiene a dóu'a propunere, pentruca este o manifestare energica a unei mari ietitii cu initiative contra unoru asertiuni ale unui individu, cari suntu menite a redicá indignarea Europei contra Romaniai acei cari cauta in afara sprijinu pentru a invinge ei a satisfacé ambitiuni personali, ca ci nu suntu de locu miscati de iubire de tiéra, ci numai de interese particulare. Ei nu ataca ministeriulu, noi o partita, ci starea de lucruri intemeiata; starea actuale de lucruri, ele carei radecine este libertatea si-a carei culme va fi unitatea intregi Romaniai.

D. Candiano dice, ca cum potu pretinde unii ca apara interesele tierei, atunci candu nu facu de catu a acitiá prin totu felulu de inventiuni, de neadeveruri, de calumnii pe straini in contra nóstra, cari nu cauta decat a face turburae in tiéra pentru a satisfacé o ambitiune fara margine, care este o crima candu nu este justificata prin merite reonoscute. Se deolara dar' pentru a dóu'a propunere, ca-ci ea este o manifestare energica a unei majoritati cu iniciativa, care nu póte trece in tacere asupra unoru acuzari cari tindu a desconsiderá tiér'a si starea actuale de lucruri in strainate.

D. I. Brateanu iè cuventulu, pentruca d. Lahovari a disu ca acest'a ar' fi alu 5 le votu de incredere datu ministeriului in asta sesiune. D. Brateanu dice ca nici odata n'a provocatu ministeriulu aceste voturi, ci totdeun'a d. Carpu le-a provocatu. Aréta apoi cauzele pentru cari dupa o discutie cá cea de adi camer'a nu mai póte trece simplu la ordinea dilei si dice ca meritulu este totu alu dlui Carpu, ca-ci soie a pune astfelu cestiunea, incatu nu se póte resolve altfelu decat séu retragenduse ministeriulu, séu danduse unu votu de incredere. Probéza cum dupa o discutie cá acést'a in oare s'au disu cuvinte cari voru fi transmise in strainate prin depesie, camer'a nu póte face altfelu, decat se se pronocia cu energia.

Catu despre cuvintele de interventie, de invasiune, d. Brateanu e sicuru ca cu tóte similitiele inimiciloru Romaniai, toti romanii isi voru dá man'a pentru a le opri mai nainte de a ajunge la frontarie.

D. Holbanu declara ca retrage motiunea cea d'anteiu cu consimtiementulu celoralti subscriitorii, in urm'a infaciisarei ce a luat cestiunea; ca-ci subscriitorii acestei motiuni nu suntu de acei cari voiescu resturnarea ministerieloru, nici de aceis cari aru voi se multamésca ambitiuni personali.

Se inchide discutie si se pune la votu prin apelu nominalu propunerea urmatóre subsemnata de dnii Hurmuzachi, Platonu si alti.

„Camer'a consultandu interpelarea dlui Carpu si responsulu datu de d. ministru de interne, respinge acuzarile de persecutiune contra israelitiloru cá ne'ntemeiate pe fapte, si aprobandu intru tóte purtarea guvernului trece la ordinea dilei.“

Resultatulu votulu este urmatoriulu:

Votanti	91
Pentru	47
Abtienti	43
Contra	1

In 10 Maiu s'a serbatu, dupa programulu publicatu in Nr. tr., serbarea suirei pe tronu a Domnitoriulu Romaniloru Carolu I. astfelu, precum nu s'a mai pomenitu pana acum in felulu seu. Comun'a Bucuresci ad. ajutata de o comisiune, compusz de dd. Nicolau Cretienú si Timoleonu Paleologu, otari a oferit Domnului Romaniloru si poporului o gustare pe campulu de la Filaretu, numitu la 1848 de oatra poporu si prin decretu alu guberniului provisoriu „campulu libertatii“, cum repórta „Romanulu“. In 11 Iuniu 1848 campulu acest'a fú totu aceea, ce fú si campulu libertatii din Blasiu si astadi

suntu mai mandre si mai frumóse decat cum au fostu, cu sanctiunarea loru prin serbarea aniversaria din estu timpu. — Deosebirea e, ca sanctiunarea din 1863 a vointii si nedependentii natiunei romane din Ardélu dechiarate in 1848 a datu de mesteri strica, dusmani conjurati ai ei; ér' in Romani'a Domnitoriulu Romaniloru a sanctiunatu cu pronunciamentu seu „campulu libertatii Filaretu“, cu tóte principiale de libertate pronunciate pe elu si regimulu lui le aplauda. — Acestu campu vediu acum intréga Romania representata prin delegati pre longa locnitorii capitalei, vediu facia pe spatele sale pe reprezentantii puteriloru straine, carii cu totii intre celu mai mare entusiasmu suptu unu arcu de triumfu salatare pe Domnitoriulu Romaniloru si audira din augustulu seu rostu cuvintele urmatóre pline de binecuventare si afectu simpatioru pentru libertatea romaniloru:

„Domniloru delegati!

Domnule primariu!

„Astadi doi ani, pentru antei'a data poporulu romanu se manifestá mie printru acel'a din capitale, si, negresitu ca cele d'anteiu impresiuni au otaritu despre desticurile nóstre. L'acu simtitu teneru cá si mine, cu o sperantia nemarginita in viitoriu cá si mine, cu o credinti'a in bine cá si mine. De atunci am strabatutu tóte unghiurile Romaniai si m'am convinsu, ca Bucurescii au fostu credintiós'a expresiune a natiunei. Acestu contactu necurmatu cu natiunea m'a intaritu in cele d'anteia impresiuni si m'am asicurat despre virtutile poporulu, la ale carui destinuri provedinti'a m'a chiamatu se presiedu.

Primescu dar' magulitórele felicitari ce'mi adresati, ca-ci ele se resfrangu asupra natiunei intregi, fiindca Domnitórele unei natiune libere, nu póte fi decatu adeverat'a sa expresiune, adeveratulu ei reprezentante!“

Dupa aceste cuvinte de bunu auguru pentru viitorulu romaniloru, insoitu de ministrii dd. Nic Goleasu si I. Brateanu cu oapulu descoperitu si pedestru in midilocu a mii de aclamari ale reprezentantiloru natiunei strabatú Domnitoriulu preamblanduse preste intregu campulu libertatii, incununandu si consacrandu libertatea, ce fú proclamata acelo in 1848. Acum Domnitoriulu Romaniloru si a incununatu profesiunea de credinti'a libertatii pentru natiunea romana si pentru fericirea loru in elementulu ei. Remane cá adeveratii romani se se grupeze in giurulu unui Domnitoriu de musti'a libertatii!

Cronica esterna.

„Invalidulu“ rusescu scrie despre persecutiunile jidaniloru in Romani'a si despre cele urmate in obiectulu acesta, cumca nu soie, cui se credia mai multu; lui br. Eder, séu min. romanu, pentruca si unu si altu au argumentele loru. Verosimil e, ca nu s'au intemplat persecutiuni generale, ci numai private, zidarii locale, dar' inse agentii straini au aflu de lipsa casurile aceste singurite ale cuprinde intr'unu totu si acum facu responsabilu pe intregu ministeriulu in locul oficialiloru subordinati; „o alta intrebare este“, dice „Invalidulu“, ca dupace combinatiune procedu domnii acestia asia? pentruce d. e. Austri'a, care pentru crestini in Orientu arata atatu de pocinu impartasire, pentru jidani din Romani'a e patrunda de o simpatia atatu de vina? Se pare, ca in genere acést'a sta in conexiune cu mai nóu'a politica a Austriei. —

Principele Napoleonu va incepe calatori'a catra Vien'a, Bucuresci, Constantinopole. —

Conciulu ecumeniculu va convocá papa pe la St. Petru pentru 8 Dec. a. c. dupa unu restempu de 300 ani de candu n'a mai fostu conciliu ecumenicu. —

Mai nou. In banchetulu de pe campulu libertatii din Bucuresci consululu austriacu si pres. camerei au redicatu toaste pentru principele si infiorirea principatoru dunarene, — adica Romani'a. —

Tandem terminulu alegerei metropolitulu pentru archidiecea Blasiulu se crede a fi desemnatu pe 13 Augustu. „Federatiunea“ adauge, ca d. capit. Alecs. Bohatielu ar' fi menitu a fi comisariu din partea guvernului si eppulu A. Dobra din partea bisericésca pentru alegere. —

Cursurile la bursa in 26. Maiu 1868 sta asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 55 cr. v.
Augsburg	—	—	114 „ 65 „